

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123204963
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123204963.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. B. D. X, E., zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti žalovaným: 1/ F. G. F., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, I., 2/ SLOVENSKO, so sídlom Zámocká 6873/14, Bratislava, IČO: 42 287 511, obaja zastúpení splnomocnencom: KADUC file_0.png

file_1.wmf

file_2.png

file_3.wmf

PARTNERS s.r.o., so sídlom na Trojičnom námestí 4, Trnava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 27C/34/2023-112 zo dňa 12. júla 2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 27C/34/2023-127 zo dňa 14. júla 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalovaného 2/ o d m i e t a.

II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo vyhovujúcich výrokoch I., III. – IX. vo vzťahu k žalovanému 1/, vo výroku XXXI. o poučení a vo výroku XXXII. o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil toto neodkladné opatrenie:

„I. Súd ukladá žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa zverejňovania a šírenia výrokov, v ktorých bude žalobcu bez toho, že by bol právoplatne odsúdený trestným rozsudkom, označovať v akomkoľvek gramatickom tvare za páchatel'a trestnej činnosti, alebo ktorých významom bude tvrdiť, že žalobca spáchal trestnú činnosť, alebo v ktorých bude žalobcu v spojitosti s takýmito výrokmi označovať urážlivými výrazmi. Žalovaný 1/ je najmä povinný sa zdržať zverejňovania a šírenia výrokov, v ktorých bude žalobcu v akomkoľvek gramatickom tvare označovať za osobu, ktorá je zodpovedná za smrť ľudí alebo za zníženie úroveň zdravotnej starostlivosti na Slovensku, za osobu, ktorej konanie možno prirovnať k zločinom holokaustu, za osobu, ktorá kradne, rozkráda, okráda, má nakradnuté, pácha rozkrádačky, je jej dovolené alebo umožnené kradnúť, pácha zlodejiny, tuneluje, je jej dovolené tunelovať, dohaduje kšefty tunelovania, vytunelovala, upláca, platí úplatky, korumpuje, má skončiť v base alebo stráviť čas v base, pácha trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, pácha trestný čin podvodu alebo je jeho účastníkom, je zlodejom, korupčníkom, tunelárom, skorumpovanou osobou,

mafíanom, mafošom, príslušníkom mafie, hajzlom, vagabundom alebo mimoriadne nebezpečným človekom, alebo výrokov s rovnakým alebo podobným významom.

II. Súd ukladá žalovanému 1/ (opravným uznesením oprava na žalovaného 2/ - pozn. odv. súdu) povinnosť zdržať sa zverejňovania a šírenia výrokov žalovaného 1 alebo vlastných výrokov, v ktorých bude žalobcu bez toho, že by bol právoplatne odsúdený trestným rozsudkom, označovať v akomkoľvek gramatickom tvare za páchatel'a trestnej činnosti, alebo ktorých významom bude tvrdiť, že žalobca spáchal trestnú činnosť, alebo v ktorých bude žalobcu v spojitosti s takýmito výrokmi označovať urážlivými výrazmi. Žalovaný 2/ je najmä povinný sa zdržať zverejňovania a šírenia výrokov, v ktorých bude žalobcu v akomkoľvek gramatickom tvare označovať za osobu, ktorá je zodpovedná za smrť ľudí alebo za zníženie úroveň zdravotnej starostlivosti na Slovensku, za osobu, ktorej konanie možno prirovnať k zločinom holokaustu, za osobu, ktorá kradne, rozkráda, okráda, má nakradnuté, pácha rozkrádačky, je jej dovolené alebo umožnené kradnúť, pácha zlodejiny, tuneluje, je jej dovolené tunelovať, dohaduje kšefty tunelovania, vytunelovala, upláca, platí úplatky, korumpuje, má skončiť v base alebo stráviť čas v base, pácha trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, pácha trestný čin podvodu alebo je jeho účastníkom, je zlodejom, korupčníkom, tunelárom, skorumpovanou osobou, mafíanom, mafošom, príslušníkom mafie, hajzlom, vagabundom alebo mimoriadne nebezpečným človekom, alebo výrokov s rovnakým alebo podobným významom.

III. Súd ukladá žalovanému 1/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 16.02.2020 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>.

IV. Súd ukladá žalovanému 1/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť zo statusu zverejneného dňa 22.02.2020 na sociálnej sieti Facebook, ktorý je dostupný na adrese:

<B.> nasledovný výrok:

„B. najprv korumpoval politikov, aby získal obrovské majetky. Potom skúpil médiá, aby mal moc v pravej chvíli zasiahnuť a mafiu pri moci udržať. Bojí sa, že inak príde nielen o "svoje" majetky, ale aj o slobodu.“

V. Súd ukladá žalovanému 1/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 07.10.2020 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>.

VI. Súd ukladá žalovanému 1/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť zo statusu zverejneného dňa 02.03.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktorý je dostupný na adrese:

<B.> nasledovný výrok:

„(...) a jej priateľa B.. Človeka, ktorý vytuneloval 440 miliónov eur zo zdravotného poistenia určených na liečbu chorých ľudí ... s tým, že na základe J. a K. požehnanja zo 440 miliónov eur navyše nezaplatil ani 0 (nula) eur daní a ukradnuté zaparkoval na cyperskom účte. Človeka, o ktorom v spise L. máme dôkazy, ako korumpoval politikov, ktorí mu pomáhali rozkrádať Slovensko.“

VII. Súd ukladá žalovanému 1/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 10.03.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>.

VIII. Súd ukladá žalovanému 1/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť zo statusu zverejneného dňa 14.03.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktorý je dostupný na adrese:

<B.> nasledovný výrok:

„(...) to však nebráni mafošovi B. v J. blúzniť o tom ako ma F. vypískali (...).“

IX. Súd ukladá žalovanému 1/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť zo statusu zverejneného dňa 08.06.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktorý je dostupný na adrese:

<B.> nasledovný výrok:

„B. PLATÍ (...) Pekne to ten korupčník B. vymyslel.“

X. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 13.03.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>.

XI. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 15.03.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>.

XII. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 30.03.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>.

XIII. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 05.04.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>.

XIV. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 06.04.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>“ (opravným uznesením opravená internetová adresa videa, ktorá neobsahovala podčiarkovník – pozn. odv. súdu).

XV. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 12.04.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XVI. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 12.04.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>. (opravným uznesením oprava internetovej adresy videa- pozn. odv. súdu)

XVII. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 14.04.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XVIII. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 19.04.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XIX. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 19.04.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XX. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 21.04.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XXI. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 24.04.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XXII. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 26.04.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XXIII. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 13.06.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XXIV. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 14.06.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XXV. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 16.06.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XXVI. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 17.06.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XXVII. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 19.06.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktoré je dostupné na adrese: <B.>.

XXVIII. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 20.06.2023 na sociálnych sieťach Facebook a YouTube, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>

a zároveň na adrese

<B.>.

XXIX. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 20.06.2023 na sociálnej sieti Facebook a dňa 21.06.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>

a zároveň na adrese:

<B.>.

XXX. Súd ukladá žalovanému 2/ povinnosť do troch dní od doručenia tohto uznesenia natrvalo odstrániť video zverejnené dňa 19.06.2023 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>.

XXXI. Súd poučuje žalovaných 1/ a 2/, že môžu podať voči žalobcovi žalobu, ktorej predmetom bude nárok na návrat do predošlého stavu alebo náhrada škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

XXXII. Žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil citáciou § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 a 2 vety druhej, § 329 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 3 ods. 1, § 11, § 13 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), čl. 26 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Vecne súd argumentoval tým, že „sa oboznámil s obsahom označených videí a príspevkov uvedených žalobcom, pričom po ich preskúmaní dospel k záveru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné vyhovieť.

Žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, aby súd uložil žalovaným povinnosť zdržať sa zverejňovania a šírenia difamačných výrokov, ako aj odstránenia príspevkov zo sociálnych sietí, ktoré takéto difamačné výroky obsahujú.

V danom prípade má súd za to, že je daný dôvod na poskytnutie ochrany žalobcovi, ktorý osvedčil všetky skutočnosti vyžadujúce zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, osvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ako aj skutočnosť, že nariadením neodkladného opatrenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha a že tým nebude vytvorený nenávratný stav a neodkladné opatrenie neobmedzí žalovaných neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah.

Žalobca je súkromnou osobou, podnikateľom, pričom sa na neho vzťahuje ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka (fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy). Okrem ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany osobnosti, môžu fyzické osoby využiť taktiež ustanovenia CSP týkajúce sa neodkladných opatrení, ktoré dávajú každej osobe právo podať na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pokiaľ je potrebné bezodkladne upraviť pomery. V prebiehajúcom konaní bolo osvedčovaním preukázané, že žalovaný je verejne činnou osobou (politikom) poslancom NRSR. Okrem uvedeného je žalovaný 1/ taktiež výrazne činný v mediálnom priestore a v oblasti sociálnych sietí, kde informuje svojich sledovateľov najmä o politickom živote na Slovensku, žalovaný 1/ má v rámci obsahu svojich príspevkov celospoločenský dosah. Žalovaný 1/ na svojom facebookovom účte zverejnil viacero príspevkov, ktoré sa týkali žalobcu a v ktorých žalobcu spája s rôznou trestnou činnosťou. Tieto príspevky boli uverejnené formou spôsobilou zasiahnuť do osobnosti žalobcu a tiež vyvolať u sledovateľov žalovaného 1/, ako aj u iných osôb, ku ktorým sa mali možnosť dostať vďaka širokému množstvu osôb, ktoré mali interakciu s účtom žalovaného 1/ a sledujú platformy (Youtube kanál) žalovaného 2/, negatívne emócie, ktoré vyvolajú informácie o tom, že žalobca je osobou páchajúcou rôznu trestnú činnosť (tunelovanie zdravotníctva, korumpovanie politikov). Žalovaný 1/ navyše šíri takéto výroky o žalobcovi bez toho, že by bol žalobca právoplatne odsúdený za akýkoľvek trestný čin.

Neodkladnosť opatrenia je preukázaná dosahom príspevkov žalovaných, pričom žalovaný 1/ je aktívnym politikom, ktorý už len z titulu svojej funkcie poslanca Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „NRSR“) požíva u značnej časti občanov prirodzenú autoritu a u ktorého sa predpokladá istá morálna vyspelosť, ako jedného zo zástupcu občanov v NRSR. Teda je prirodzené, že niektorí občania preberajú tvrdenia a závery poslancov NRSR (najmä tých, ktorých volili vo voľbách do NRSR) bez ďalšieho ako tvrdenia faktické, úprimné a pravdivé. O to väčšia je pravdepodobnosť ujmy na osobnosti iného, pokiaľ by žalovaný ako poslanec NRSR svojimi tvrdeniami nesledoval prirodzený a potrebný verejný dialóg, resp. upozorňovanie na dôležité verejné témy a ďalšie, ale svoju autoritu a postavenie by obmedzil len na neoprávnené zasahovanie do súkromia iného, alebo by zasiahol do ľudskej dôstojnosti iného neprimerane urážlivou alebo dokonca vulgárnou a hanobiacou kritikou danej osoby, prekračujúcou spoločenské pravidlá slušnosti. Žalovaný 1/ navyše vo svojich difamačných vyjadreniach vo vzťahu k žalobcovi pokračuje aj po tom, čo mu žalobca doručil výzvu na zdržanie sa svojich vyjadrení, ktorými neoprávnené zasahuje do jeho osobnostných práv.

Na základe vyššie uvedeného súd po preskúmaní obsahu označených videí a príspevkov žalovaných z hľadiska ochrany slobody slova a prejavu a to v rámci požiadaviek, ktoré na slobodu slova a prejavu kladie aj Európsky súd pre ľudské práva v zmysle zabezpečenia rovnováhy medzi týmto právom a právom jednotlivca na ochranu osobnosti dospel k názoru, že videá a príspevky žalovaných obsahujú prejavy voči žalobcovi, ktoré nie je možné spoločensky tolerovať. Vo videách a príspevkoch žalovaných

nejde o prípustnú a vecnú kritiku osoby žalobcu, ale o osobné slovné útoky, ktoré nesledujú žiadny legitímny cieľ. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokoch I. až XXX. tohto rozhodnutia.

V danom prípade súd nariadeným neodkladným opatrením poskytol žalobcovi procesnú ochranu pred začatím konania vo veci samej, pričom ma za to, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a preto neuložil žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej. To však nebráni žalobcovi podať žalobu vo veci samej na ochranu osobnosti, ktorou sa bude domáhať prípadne aj iných nárokov z toho vyplývajúcich.

Súd v súlade s ustanovením § 337 ods. 1 CSP vo výroku XXXI. uznesenia poučil žalovaných, že môžu podať voči žalobcovi žalobu vo veci samej, ktorej predmetom bude nárok na návrat do predošlého stavu alebo náhrada škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

4. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/, proti všetkým výrokom, ktoré zhodne odôvodnili, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), g), h) CSP.

Žalovaní 1/ a 2/ poukázali na to, žalobca neosvedčil všetky skutočnosti vyžadujúce zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to konkrétne neosvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, rovnako ako ani nepreukázal nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Takisto v konaní nebola preukázaná skutočnosť, že nariadením neodkladného opatrenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha. Nariadením neodkladného sa vytvorí nenávratný stav a neodkladné opatrenie ich obmedzuje neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Súd svoj právny záver opiera o mnohé faktické nepresnosti, resp. v konaní nepreukázané tvrdenia. Žalobca vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepredložil žiadne dôkazy – okrem existencie samotných textov (statusov) a videí - ktoré by preukazovali naliehavosť a nutnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Navyše, mnohé skutkové závery, ktoré súd formuloval, sú arbitrárne. Poukázal na nasledovné arbitrárne tvrdenia súdu: v konaní nebol žiadnym spôsobom preukázaný reálny dosah statusov a videí, pričom súd napriek tomu svojvoľne konštatuje, že tieto príspevky mali celospoločenský dosah; v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané (napríklad výpisom z registra trestov), že by žalobca skutočne nebol právoplatne odsúdený za akýkoľvek trestný čin; súd takisto subjektívne a sugestívne tvrdí, že žalovaný 1/ je aktívnym politikom, ktorý už len z titulu svojej funkcie poslanca Národnej rady Slovenskej republiky požíva u značnej časti občanov prirodzenú autoritu. Toto tvrdenie je pritom preukázateľne nesprávne, keďže žalovaný 1 patrí dlhodobo medzi politikov s najmenšou mierou dôvery, a teda formulované závery súdu sú v tomto ohľade nesprávne; súd dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia obhajuje aj tým, že žalobca údajne doručil výzvu žalovanému 1. Táto skutočnosť takisto nie je v konaní preukázaná. Žalobca ako dôkaz predložil len podací lístok (a nie doručenkú), na ktorej je nesprávna (stará) korešpondenčná adresa žalovaného 1. Navyše, žalovanému 2/ nebola žiadna obdobná výzva doručená; súd vôbec neposudzoval povahu a eventuálne pravdivosť jednotlivých skutkových tvrdení. Napríklad povinnosť ustanovená vo výrokoch XXVII. a XXVIII. súvisí s výrokmi, ktoré majú preukázateľne pravdivý skutkový základ. Súd však nevenoval žiadnu pozornosť posúdeniu tohto aspektu – konal len intuitívne a pri žiadnom z výrokoch neposudzoval ich povahu a pravdivosť. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie ÚS SR sp. zn.: II. ÚS 712/2017.

Podľa názoru žalovaných súd prvej inštancie svojim rozhodnutím výrazným spôsobom prekročil rámec rozhodovania v tomto osobitnom skrátenom procesnom postupe a zanevrel na štandardné zaužívané postupy, najmä na nutnosť aplikácie testu proporcionality. V tejto súvislosti poukázali na nález ÚS SR sp. zn.: I. ÚS 235/2020. V kontexte (ne)primeranosti napadnutého uznesenia žalovaní uviedli, že súd im uložil povinnosť natrvalo, tzn. permanentne a nenávratne odstrániť viac než 35 hodín audiovizuálneho materiálu, pričom výroky (tvrdenia/informácie), ktoré žalobca vníma ako problematické, sú v súhrne len v rozsahu pár minút. Povinnosť vymazať takýto rozsiahly audiovizuálny materiál je v absolútnom nepomere k domnelému zásahu do osobnostných práv žalobcu a je neakceptovateľným zásahom do slobody prejavu žalovaných. Navyše, v danom prípade sa jedná nielen o neproporčný zásah do práva na slobodu prejavu žalovaných, ale aj o zásah do práva duševného vlastníctva (najmä v súvislosti so zhotovenými videozáznamami), a to nielen žalovaných, ale aj ďalších subjektov (ktoré predmetné diela zhotovili). Žalovaní by v súvislosti s proporcialitou chceli osobitne zdôrazniť, že predmetné videá sa týkajú najmä ich volebnej kampane a v tomto kontexte je možné rozhodnutie súdu, ako aj samotné konanie žalobcu, vnímať ako rozporné so zákonom č. 181/2014 Z. z. o volebnej kampani a o zmene

a doplnení zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o volebnej kampani“). V dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia majú totižto žalovaní povinnosť vymazať/odstrániť nezanedbateľnú časť ich audiovizuálnej prezentácie. Tým, že žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia až dňa 21.6.2023, tzn. v čase, kedy už prebiehala volebná kampaň, pričom žalobca nie je subjektom, ktorý by v zmysle zákona o volebnej kampani mohol konať – či na podporu alebo v neprospech žalovaných – tak sa dopustil nezákonného konania, keďže svojim návrhom preukázateľne negatívne (tzn. v neprospech) zasiahol do volebnej kampane žalovaných. Tento negatívny aspekt sa pritom v rovnakej miere vzťahuje na uloženie povinnosť vymazať jednotlivé videá/statusy žalovaných, ako aj na ich povinnosť zdržať sa ďalšieho zverejňovania vymedzených informácií (v rozsahu výroku I a II napadnutého uznesenia). V danom prípade sa podľa názoru žalovaných jedná o ukážkový príklad tzv. šikanózneho výkonu práva.

Ďalej žalovaní namietajú, že v prípade povinnosti uloženej vo výrokoch III., IV., a V. je črta „bezodkladnosti“ absentujúca, keďže sa v danom prípade uložená povinnosť týka videí, resp. statusov, ktoré sú staré 2 až 3 roky, pričom žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom spočívala bezodkladná potreba tieto videá/statusy eliminovať práce teraz, po takej dlhej dobe ich existencie. V danom prípade teda absentuje akékoľvek nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Poukázali, že napadnuté uznesenie je tak závažným, intenzívnym zásahom do ich práva na slobodu prejavu, že „nositeľom“ tohto obmedzovania nemôže byť rozhodnutie o neodkladnom opatrení. Nároky, ktoré si žalobca uplatňoval, musia byť v právnom štáte predmetom „plnohodnotného“ súdneho konania a takýto záver mal prijať aj súd, tzn. mal „inštruovať“ žalobcu k podaniu žaloby vo veci samej. Tým, že sa tak nestalo a de facto žalovaným doteraz nebolo umožnené efektívne sa brániť, tzn. uskutočňovať im patriace procesné práva, tak došlo k závažnému porušeniu práva na spravodlivý proces.

Žalovaní navrhli napadnuté uznesenie zmeniť tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietá v celom rozsahu a zároveň sa žalobca zaväzuje zaplatiť žalovaným nárok na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

5. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca. Uviedol, že odvolanie žalovaného 2/ je podané po uplynutí odvolacej lehoty, odvolací súd by mal odvolanie vo vzťahu k žalovanému 2/ odmietnuť. Žalovaný 1/ podal odvolanie e-mailom odoslaným 21.8.2023 o 23.37, niekoľko minút pred uplynutím posledného dňa odvolacej lehoty a podľa uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/2020 platí, že je rozhodujúci okamih doručenia e-mailovej správy, pričom navrhol, aby odvolací súd vyžiadal od prvoinštančného súdu informáciu o dátume prijatia e-mailu obsahujúceho odvolanie.

Výroky obviňujúce žalobcu zo spáchania vážnych zločinov nepodložené právoplatným trestným rozsudkom predstavujú závažný zásah do osobnostných práv. Zároveň výroky žalovaného 1/ vykazujú podľa žalobcu prvky šírenia nenávisťi a odporu voči osobe žalobcu, čím prekračujú hranice tolerovateľného v demokratickej spoločnosti. Žalobca považuje za nedôvodnú námietku, že žalobca nepreukázal, že nespáchal trestný čin, pretože dôkazné bremeno preukázať pravdivosť svojich tvrdení má žalovaný 1/. Žalovaný 1/ nikdy netvrdil, že bol žalobca právoplatne odsúdený za trestný čin a v sporoch o ochranu osobnosti je žalobca povinný tvrdiť a preukázať existenciu difamačného výroku, ktorý popiera a následne má žalovaný možnosť brániť sa tým, že ním vyslovené výroky sú pravdivé. Žalovaný 1/ namietá, že výroky XXVII a XXVIII majú pravdivý základ, je podľa žalobcu irelevantná a nepravdivá. Námietka žalovaného 1/, že pred nariadením neodkladného opatrenia mu nebola doručená predžalobná výzva, je nepravdivá a irelevantná. Žalobca predložil e-mail preukazujúci doručenie výzvy, pričom žalovaný 1/ jeho doručenie nepoprel a okrem toho žalobca doručil výzvu aj v listinnej podobe, čo preukazuje doručenkou, pričom v čase podania návrhu doručenkou žalobca nemal k dispozícii. Na túto výzvu žalovaný 1/ verejne zareagoval, že ju nebude dodržiavať. K porušeniu osobnostných práv došlo bez ohľadu na doručenie výzvy, pretože zodpovednosť je založená na objektívnom princípe.

Napadnuté výroky žalovaných mali mimoriadnu mediálnu publicitu - boli šírené v celoštátnych televíziách a opakovane, po dlhý čas na sociálnych sieťach s desiatkami tisíc sledovateľov. Žalovaní ich šírili aj napriek predchádzajúcemu upozorneniu (čiže vedome a úmyselne). Osobu žalobcu cynicky zneužili ako nástroj na dosiahnutie vlastného politického prospechu. Žalobca má za to, že existencia nároku, ktorému sa poskytla ochrana neodkladným opatrením, bola osvedčená. Výroky obviňujúce žalobcu z páchania vážnych zločinov nepodložené právoplatným trestným rozsudkom predstavujú závažný zásah do osobnostných práv. Poukázal na čl. 6/2 Európskeho dohovoru o ľudských právach prijatý na pôde Rady Európy (ďalej len „Dohovor“) a judikát R 45/2000. Výroky žalovaného 1/ vykazujú prvky šírenia nenávisťi a odporu voči osobe žalobcu, čím prekračujú hranice tolerovateľného v demokratickej spoločnosti. Okrem vecnej podstaty (spočívajúcej v tom, že pán F. neprávom protiprávne

obviňuje žalobcu z páchania zločinov v rozpore s prezumpciou nevinu), sa pán F. dopúšťa porušenia jeho osobnostných práv aj tým, že výroky zámerne formuluje a rozširuje tak, aby v očiach verejnosti vyvolal čo najväčší odpor, zhnusenie až nenávisť voči jeho osobe. Pán F. sa snaží presvedčiť veľkú časť verejnosti o tom, že žalobca už ani nie je ľudská bytosť, ale odporná obluda zabíjajúca a vraždiaca nevinných (dehumanizácia). Ním šírené výroky vykazujú prvky nenávisťného prejavu. Žalobca poukázal na tlačovú konferenciu, ktorá sa uskutočnila 14. júla 2023 po nariadení neodkladného opatrenia. Na nej žalovaný 1/ zopakoval svoje predchádzajúce obvinenia, ba dokonca ich vystupňoval, označil žalobcu za mimoriadne nebezpečného človeka, ktorý sa nestráni ničoho a ktorý používa praktiky sicílskej mafie, pričom podsúval verejnosti, že bol zapletený dokonca aj do vraždy novinára a jeho snúbenice, pokračoval v používaní urážlivých výrazov ako vagabund a mafián, pripísal žalobcovi zodpovednosť za smrť nenarodených detí, ktorých krv mu „doslova kvapká z prstov“ a obvinil žalobcu z toho, že si rozhodnutie „evidentne“ vybavil, čím vlastne obvinil zo skorumpovanosti aj súd, ktorý rozhodnutie vydal. Štvavá a nenávisťná forma mediálnej kampane sama osebe (čiže aj bez zohľadnenia hrubého porušovania princípu prezumpcie nevinu) porušuje osobnostné práva, nakoľko zjavne prekračuje akékoľvek hranice toho, čo možno v demokratickej spoločnosti považovať ešte za akceptovateľné. Šírenie takýchto kampaní je nielenže protiprávne, ale zároveň jednoznačne zakladá potrebu bezodkladnej úpravy pomerov.

Ďalej poukázal, že námietka o nepreukázaní reálneho dosahu difamácií neobstojí - difamačné príspevky sú masovo šírené na sociálnych sieťach a majú vysokú sledovanosť. Ilustračne žalobca uviedol, že video z marca 2023, na ktorom žalovaný 1/ obvinil žalobcu zo zodpovednosti za smrť tisícov ľudí a následky jeho konania prirovnal k zločinom holokaustu, na Facebooku videlo približne 55 tisíc ľudí a video zverejnené v júni 2023 (teda asi tri týždne pred nariadením neodkladného opatrenia), na ktorom žalovaný 1/ okrem iného zopakoval tvrdenie o zodpovednosti žalobcu za smrť tisícov ľudí a doplnil, že žalobca by mal za svoje zločiny skončiť v base na doživotie, videlo na Facebooku cca 49 tisíc ľudí. Napadnuté výroky evidentne mali vysokú mieru publicity. Dosiahli v podstate tú najvyššiu možnú publicitu, akú si v slovenských podmienkach možno predstaviť. Nemožno preto hovoriť, že by nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov.

Námietku, že žalovaného 1/ - ako najnedôveryhodnejšieho politika - by nikto nemal brať vážne, považuje za absurdnú. Nie je totiž dôležité, aké percentá dôveryhodnosti dosahuje p. F. v prieskumoch. Podľa judikatúry je dôležité iba to, že sa jedná o politika a verejného činiteľa. Argument je navyše aj alibistický. Namiesto toho, aby žalovaný 1/ obhajoval pravdivosť svojich výrokov, v podstate tvrdí, že za ne nemôže byť zodpovedný, pretože mu aj tak nikto neverí.

Žalovaný 1/ nespochybňuje, že vo vzťahu k väčšine výrokov neodkladného opatrenia existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov. Žalobca tiež poukázal na rozširovanie ujmy v jeho prípade, pretože príspevky s difamačným obsahom sú zverejnené na internete. Každý deň si ich môžu pozrieť stále noví a noví ľudia. Títo ľudia potom môžu uveriť, že žalobca skutočne páchal tú najzávažnejšiu trestnú činnosť, hoci to samozrejme nie je pravda. Jeho ujma sa tým pádom ďalej rozšíri. Žalovaní videá dodnes neodstránili, a to aj napriek tomu, že neodkladné opatrenie už nadobudlo vykonateľnosť a vo vzťahu k hnutiu M. dokonca aj právoplatnosť.

Neobstojí tiež námietka, že súd nevykonal test proporcionality - súd rozhodol v súlade s ustálenou judikatúrou; výroky žalovaných nepredstavujú vecnú kritiku a nesledujú legitímny cieľ. Súd fakticky nemal na výber a v rámci testu proporcionality musel uprednostniť osobnostné práva žalobcu pred právom pána F. na slobodu prejavu. V opačnom prípade by ignoroval základné ľudsko-právne dokumenty, ako aj ustálenú judikatúru najvyšších súdnych autorít. Ďalej poukázali na to, že neobstojí námietka o neprimeranosti príkazu na odstránenie videí - neodkladné opatrenie nebráni žalovanému 1/, aby obratom uverejnil tie isté videá po technickom odstránení neprípustného obsahu. Žalobca uviedol, že musel žiadať o odstránenie celých videí s tým, že žalovaný 1/ môže následne zverejniť nové videá, ktoré už difamačné vyjadrenia nebudú obsahovať. Žalobca namieta, že neobstojí ani námietka, že podanie návrhu a nariadenie neodkladného opatrenia neoprávnene zasiahlo do predvolebnej kampane. V dôsledku uplynutia predvolebnej kampane sa táto námietka stala obsolentnou. Potvrdenie neodkladného opatrenia už nijako nemôže ovplyvniť predvolebnú kampaň, a preto úvahy o možnosti ovplyvnenia kampane sú irelevantné. V závere poukázal, že neodkladné opatrenie nebráni žalovanému 1/ brániť sa v konaní vo veci samej. Tiež uviedol, že súd rozhodol rovnako ako bolo právoplatne rozhodnuté v inom, veľmi podobnom prípade, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/95/2022 zo dňa 21.7.2022. Navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

6. Žalovaní 1/ a 2/ v odvolacej replike poukazujú na to, že v danom prípade ide o závislé výroky uznesenia, keďže sú podmienené predošlým konaním žalovaného 1/ a zároveň realizácia povinností uložených napadnutým uznesením predstavuje zásah do práva na slobodný prejav žalovaného 1/

a to aj v prípadoch kedy výrok formálne zaväzuje žalovaného 2/, pretože aj v týchto situáciách sa týka o „elimináciu“ výrokov žalovaného 1/. Z týchto dôvodov sa účinky odvolania vzťahujú na oboch žalovaných. Žalovaní nesúhlasia s domnienkou, že odvolanie žalovaného 1/ nebolo podané včas. Napadnuté uznesenie považujú za formalistické a nepreskúmateľné. Úvahy súdu o vyhodnotení potreby bezodkladnej úpravy pomerov absentujú. Žalovaní poukázali na konkrétne dôvody uvedené v uznesení Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/29/2021 zo dňa 30.4.2021. V ich prípade sa jedná o výroky, ktoré by mali byť chránené v rámci politického prejavu voleného zástupcu štátu. Poukazujú tiež na to, že aj v ich prípade nebola náležite posúdená akceptovateľnosť zásahu do ich práva na slobodu prejavu. Prvoinštančný súd nedokázal adekvátnym spôsobom aplikovať test proporcionality. Žalovaní poukazujú na to, že v ich prípade sa odstránené videá netýkali výhradne žalobcu, ale aj desiatok, ak nie stoviek iných subjektov, ktoré vo videách boli spomenuté.

7. Žalobca v odvolacej duplike poukázal na to, že za porušenie osobnostných práv žalobcu zodpovedá osobitne žalovaný 1/ a osobitne jeho hnutie – žalovaný 2/. Neplatí teda, že výrok smerujúci voči hnutiu by objektívne za žiadnych okolností nemohol existovať bez výroku, ktorý by smeroval voči žalovanému 1/. Preto sa nejedná o závislé výroky podľa § 367 ods. 2 CSP. Ustanovenie o závislých výrokoch sa uplatní iba vtedy, ak odvolanie vôbec nie je podané, čo ale nie je tento prípad. Neodkladné opatrenie vo vzťahu k žalovanému 2/ nadobudlo právoplatnosť. Rozhodnutie vo veci N. sa nedá aplikovať na tento prípad, vo veci N. súd neskúmal, či výroky porušujú princíp prezumpcie neviny. Ďalej žalobca poukázal na to, že žalovaní v súvislosti s potrebou bezodkladnej úpravy pomerov dopĺňajú odvolacie dôvody, čo je tomto štádiu neprípustné. Žalobca v návrhu dostatočne osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Pod rozširovaním ujmy sa rozumie už samotné porušenie práv. Neodkladné opatrenie možno vydať aj bez plnohodnotného testu proporcionality, uplatňuje sa znížený dôkazný štandard charakteristický pre osvedčovanie. Súd nemal na výber a v rámci testu proporcionality musel uprednostniť osobnostné práva žalobcu pre právom žalovaného 1/ na slobodu prejavu, pretože v opačnom prípade by ignoroval základné ľudsko-právne dokumenty, ako aj ustálenú judikatúru. Súd prvej inštancie vykonanie testu proporcionality riadne odôvodnil v bode 8 a 9 odôvodnenia. Podľa rozhodnutia vo veci N. možno neodkladné opatrenie nariadiť pri nenávisťnom prejave, čo je náš prípad. Žalobca dodal, že očierňovanie žalobcu ako súkromnej osoby nie je politickým prejavom. Podľa rozhodnutia vo veci N. môže navrhovateľ neodkladného opatrenia žiadať iba odstránenie tých častí internetových statusov, ktoré sa ho týkajú a takto postupoval aj žalobca. Čo sa týka videí, neodkladné opatrenie taktiež vyžaduje, aby odstránili nezákonný obsah, pričom žalovaní to nijak nespochybujú.

K odvolaniu žalovaného 2/

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. 385 ods. 1 CSP a contrario, zistil, že odvolanie podané žalovaným 2/ bolo podané oneskorene a preto je potrebné ho odmietnuť.

9. Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

10. Podľa § 121 CSP do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty (ods. 2). Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času (ods. 4).

11. Z obsahu pripojených doručení bolo zistené, že napadnuté uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia bolo žalovanému 2/ riadne doručené dňa 28.7.2023. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dňom nasledujúcim po doručení, teda dňa 29.7.2023 začala žalovanému 2/ plynúť zákonná 15-dňová odvolacia lehota, ktorá mu uplynula dňa 14.8.2023, t. j. v pondelok. Žalovaný 2/ však svoje odvolanie zaslal prostredníctvom právneho zástupcu až dňa 21.8.2023 o 23.hod. 37 min. e-mailom (č.l. 135), ktoré do desiatich dní súdu dodatočne doplnil v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu (č.l. 154). Vzhľadom na túto skutočnosť bolo odvolanie žalovaného 2/ podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Keďže žalovaný 2/ bol riadne poučený o lehote na podanie odvolania v napadnutom uznesení, aplikácia ustanovenia § 362 ods. 3 CSP neprichádza do úvahy.

12. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie žalovaného 2/, bez vecného prejednanía, s použitím § 386 písm. a) CSP, ako oneskorene podané odmietol.

K odvolaniu žalovaného 1/

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného 1/ nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výrokoch vo vzťahu k žalovanému 1/ vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia a argumenty žalovaného 1/ predstreté v odvolaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky odôvodňujúce uložiť žalovanému 1/ neodkladným opatrením žiadané povinnosti špecifikované vo výrokoch I., III. – IX. napadnutého uznesenia, ako aj správnosť výroku XXXI. o poučení žalovaného, či súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Vzhľadom na potrebu skúmania včasnosti odvolania podaného aj žalovaným 1/, odvolací súd sa zameril na zistenie, či bola splnená táto podmienka. Napadnuté uznesenie bolo žalovanému 1/ riadne doručené dňa 4.8.2023. V zmysle § 121 ods. 2 CSP lehota začala plynúť dňom nasledujúcim po doručení, teda dňa 5.8.2023 začala žalovanému 1/ plynúť zákonná 15-dňová odvolacia lehota, ktorá mu uplynula dňa 21.8.2023, t. j. v pondelok. Žalovaný 1/ svoje odvolanie zaslal prostredníctvom právneho zástupcu dňa 21.8.2023 o 23. hod. 37 min. e-mailom (č.l. 135), ktoré do desiatich dní súdu dodatočne doplnil v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. V spise sa nenachádzal doklad preukazujúci kedy bola e-mailová správa obsahujúca odvolanie doručená súdu prvej inštancie, preto odvolací súd pripísom zo dňa 9.1.2024 vrátil vec súdu prvej inštancie za účelom, aby pripojil výpis z doručenej pošty podateľňa OSTT týkajúci sa č.l. 135 s presným časom prijatia. Súd prvej inštancie v podateľni zistil, že e-mailové podania z obdobia august 2023 už nemajú k dispozícii, a preto bolo dohľadane v archívu, že podanie bolo prijaté súdom dňa 21.8.2023 o 23.37 hod. (pozri bližšie č.l. 238).

Z uvedeného potom vyplýva, že žalovaný 1/ podal na súde prvej inštancie odvolanie proti napadnutému uzneseniu včas, e-mail obsahujúci odvolanie podal v posledný deň odvolacej lehoty (č.l. 135), e-mail bol v tento posledný deň odvolacej lehoty prijatý súdom (č.l. 238) a toto svoje odvolanie do desiatich dní súdu dodatočne doplnil v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu.

16. Žalovaní vo vzťahu k možnosti odmietnutia odvolania žalovaného 2/ ako oneskorene podaného, poukazovali na existenciu výnimky z pravidla, že účinky úkonov sa vzťahujú len na spoločníka, ktorý odvolanie podal, pričom podľa žalovaných ide o závislé výroky, keďže všetky sú podmienené predošlým konaním žalovaného 1/ a zároveň realizácia povinností uložených napadnutým uznesením predstavuje zásah do práva na slobodný prejav žalovaného 1/ a to aj v prípadoch kedy výrok formálne zaväzuje žalovaného 2/, pretože aj v týchto situáciách sa týka o „elimináciu“ výrokov žalovaného 1/.

17. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,
b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,
c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

18. Závislé výroky sú také, ktoré nemôžu existovať bez hlavného výroku, sledujú ho, t.j. sú od neho závislé. Pokiaľ by bol hlavný výrok zmenený alebo zrušený, je závislý výrok sám o sebe neudržateľný. Aj v prípade, ak by takýto výrok nebol samostatne napadnutý podaným odvolaním, súd ho v zmysle § 379 CSP preskúmava. Príkladom takéhoto typu závislého výroku je výrok o náhrade mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru pri určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru.

Vychádzajúc z uvedeného možno nepochybné konštatovať, že výroky napadnutého uznesenia týkajúce sa žalovaného 2/ nie sú závislými k výrokom napadnutého uznesenia vo vzťahu k žalovanému 1/. Výroky napadnutého uznesenia v spojení s opravným uznesením ukladajúce povinnosti žalovaným pod I. – XXX. sú rovnocenné, nezávislé a nemožno považovať výroky vo vzťahu k žalovanému 1/ za hlavné výroky a výroky vo vzťahu k žalovanému 2/ za závislé k nim, ako argumentujú žalovní. Výroky napadnutého uznesenia vo vzťahu k žalovanému 1/ môžu existovať samostatne, bez ohľadu na výroky vo vzťahu k žalovanému 2/ a naopak.

V danom prípade teda neboli splnené podmienky výnimiek prípadov, v ktorých odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania žalovaného 1/ v zmysle § 379 CSP. Odvolací súd preto vychádzal z viazanosti rozsahu odvolania žalovaného 1/ v tom smere, že sa týka iba žalovaného 1/, preto preskúmaval výroky napadnutého uznesenia I., III. – IX. a tiež výrok XXXI o poučení žalovaného 1/.

19. Následne odvolací súd pristúpil k preskúmaniu vecnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie vzhľadom na rozsah a dôvody uplatnené žalovaným 1/.

20. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

21. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (teda v zmysle § 343 a nasl. CSP zriadením záložného práva na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa...).

22. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

23. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

24. Podľa § 326 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (ods. 1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (ods. 2).

25. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

26. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

27. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia; ako ich možno vyvodiť aj z dôvodovej správy k predmetným ustanoveniam; možno zároveň dospieť k záveru, že pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia síce nie je potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre jeho nariadenie nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, no je potrebné tieto tvrdenia aspoň osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

Neodkladné opatrenie má v danom prípade slúžiť k dočasnému zabezpečeniu ochrany ohrozených práv navrhovateľa neodkladného opatrenia a je možné ho nariadiť len v prípade, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Súd môže neodkladné opatrenie nariadiť pokiaľ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu alebo ak existuje obava, že exekúcia bude ohrozená.

28. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Zároveň je potrebné vždy posúdiť, či uložením navrhovaných obmedzení nedochádza k zásahu do uvedených základných práv nad nevyhnutnú mieru a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ.

29. Odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie je možné nariadiť len v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a pripojenie listín, na ktoré sa žalobca odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či: - je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, - navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu z ohrozenia exekúcie, - uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, - navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, - právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah, - sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, prípadne iným zákonným spôsobom.

30. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak jeho navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, t. j. opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie neodkladného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnením nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

31. V tomto prípade neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pretože účel neodkladného opatrenia vyplývajúci z návrhu, ktorým je bezodkladná úprava pomerov medzi stranami, nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

32. V posudzovanej veci sa žalobca proti žalovanému 1/ domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, aby súd uložil žalovanému 1/ zdržať sa zverejňovania a šírenia výrokov, v ktorých bude žalobcu bez

toho, že by bol právoplatne odsúdený trestným rozsudkom, označovať v akomkoľvek v akomkoľvek gramatickom tvare za páchatela trestnej činnosti, alebo ktorých významom bude tvrdiť, že žalobca spáchal trestnú činnosť, alebo v ktorých bude žalobcu v spojitosti s takýmito výrokmi označovať urážlivými výrazmi. Žalovaný 1/ je najmä povinný sa zdržať zverejňovania a šírenia výrokov, v ktorých bude žalobcu v akomkoľvek gramatickom tvare označovať za osobu, ktorá je zodpovedná za smrť ľudí alebo za zníženie úroveň zdravotnej starostlivosti na Slovensku, za osobu, ktorej konanie možno prirovnať k zločinom holokaustu, za osobu, ktorá kradne, rozkráda, okráda, má nakradnuté, pácha rozkrádačky, je jej dovolené alebo umožnené kradnúť, pácha zlodejiny, tuneluje, je jej dovolené tunelovať, dohaduje kšefty tunelovania, vytunelovala, upláca, platí úplatky, korumpuje, má skončiť v base alebo stráviť čas v base, pácha trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, pácha trestný čin podvodu alebo je jeho účastníkom, je zlodejom, korupčníkom, tunelárom, skorumpovanou osobou, mafiánom, mafošom, príslušníkom mafie, hajzlom, vagabundom alebo mimoriadne nebezpečným človekom, alebo výrokov s rovnakým alebo podobným významom. Zároveň žalobca žiadal, aby žalovanému 1/ bola uložená povinnosť natrvalo odstrániť príspevky, ktoré takéto difamačné výroky obsahujú, konkrétne žiadal

- odstrániť video zverejnené dňa 16.02.2020 na sociálnej sieti YouTube, dostupné na adrese:

B.,

- odstrániť zo statusu zverejneného dňa 22.02.2020 na sociálnej sieti Facebook, ktorý je dostupný na adrese:

<B.> nasledovný výrok: „B. najprv korumpoval politikov, aby získal obrovské majetky. Potom skúpil médiá, aby mal moc v pravej chvíli zasiahnuť a mafiu pri moci udržať. Bojí sa, že inak príde nielen o "svoje" majetky, ale aj o slobodu.“

- odstrániť video zverejnené dňa 07.10.2020 na sociálnej sieti YouTube, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>.

- odstrániť zo statusu zverejneného dňa 02.03.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktorý je dostupný na adrese:

<B.> nasledovný výrok: „(...) a jej priateľa B.. Človeka, ktorý vytuneloval 440 miliónov eur zo zdravotného poistenia určených na liečbu chorých ľudí ... s tým, že na základe J. a K. požehnania zo 440 miliónov eur navyše nezaplatil ani 0 (nula) eur daní a ukradnuté zaparkoval na cyperskom účte. Človeka, o ktorom v spise L. máme dôkazy, ako korumpoval politikov, ktorí mu pomáhali rozkrádať Slovensko.“

- odstrániť video zverejnené dňa 10.03.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktoré je dostupné na adrese:

<B.>.

- odstrániť zo statusu zverejneného dňa 14.03.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktorý je dostupný na adrese:

<B.> nasledovný výrok:

„(...) to však nebráni mafošovi B. v J. blúzniť o tom ako ma F. vypískali (...).“

- odstrániť zo statusu zverejneného dňa 08.06.2023 na sociálnej sieti Facebook, ktorý je dostupný na adrese:

B.> nasledovný výrok: „B. PLATÍ (...) Pekne to ten korupčník B. vymyslel.“

33. Súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, pretože žalobca osvedčil všetky skutočnosti vyžadujúce zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, osvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ako aj skutočnosť, že nariadením neodkladného opatrenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha a že tým nebude vytvorený nenávratný stav a neodkladné opatrenie neobmedzí žalovaných neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah.

34. Z návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca sa domáha ochrany pred difamačnými výrokmi žalovaného 1/, v ktorých žalobcu označuje za páchatela najrôznejšej trestnej činnosti a nazýva ho pejoratívnymi výrazmi, pričom výroky žalovaného 1/ nerešpektujú prezumpciu nevinu a teda zasahujú do osobnostných práv žalobcu.

35. Zásada prezumpcie nevinu je zakotvená priamo v ústavnom poriadku. Podľa čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd každý, proti komu sa vedie trestné konanie, sa pokladá za nevinného, kým sa právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu nevysloví jeho vina. Podľa č. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

36. Podľa čl. 50 Ústavy SR len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy (ods. 1). Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu (ods. 2).

37. Ústava SR v čl. 50 ods. 1 určuje štátny orgán, ktorý má výsadné právo rozhodovať o trestnej zodpovednosti. V čl. 50 ods. 2 ústava ustanovuje prezumpciu neviny ako východisko pre uplatnenie trestnej zodpovednosti. Prezumpcia neviny slúži na ochranu v trestnom konaní, v ostatných právnych vzťahoch sa prezumpcia neviny nezaručuje ako základné právo, má povahu zásady implikovanej v úprave čl. 1 ods. 1 Ústavy o právnom štáte. Ústavný súd už vyslovil, že prezumpcia neviny sa neobmedzuje len na trestné konanie, v ktorom sa má rozhodnúť o vine toho, proti komu sa konanie vedie, ale má aj širší dosah. Okrem iného z nej vyplýva, že žiadny štátny orgán (vrátane jeho ústavných činiteľov) nie je oprávnený vysloviť, či rozhodnúť o vine osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ešte predtým, ako ju vyslovil príslušný súd právoplatným odsudzujúcim rozsudkom (PL. ÚS 12/98). Subjektom základného práva na prezumpciu neviny je každý (Ján Drgonec, Ústava Slovenskej republiky, C.H. Beck, 2015, str. 964-966).

38. Z uvedeného potom vyplýva, že právny význam prezumpcie neviny spočíva v prvom rade v tom, že z nej orgánom činným v trestnom konaní vyplýva povinnosť hľadiť na toho, proti komu je vedené trestné konanie, ako na nevinného. Táto ich povinnosť trvá až do skončenia takéhoto konania, pričom k vyvráteniu predmetnej domnienky môže dôjsť iba právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. Vo vyššie uvedenom zmysle pôsobí zásada prezumpcie neviny ako základné právo výlučne voči orgánom činným v trestnom konaní. Tým sa však jej právny význam nevyčerpáva. Na účely ochrany práv osôb, voči ktorým je vedené trestné konanie, z nej totiž vyplývajú povinnosti aj vo vzťahu k ostatným štátnym orgánom, a nepriamo aj vo vzťahu k osobám súkromného práva. Zverejnenie informácie, že sa určitá osoba dopustila trestného činu alebo že v tomto smere existuje dôvodné podozrenie, má bez ohľadu na to, či ich urobí štátny orgán alebo ktokoľvek iný, vždy potenciál zasiahnuť do jej práva na ochranu osobnosti, a to najmä pokiaľ ide o jej právo na osobnú česť, dobrú povesť a ochranu mena. Ak je o niekom povedané, že spáchal trestný čin, je tým myslené, že sa dopustil protiprávneho a spoločensky škodlivého konania, ktoré nie je zo strany väčšiny spoločnosti akceptovateľné alebo je dokonca považované za zavrhnuteľné. Z tohto dôvodu sa takéto tvrdenie môže s veľkou intenzitou negatívne premietnuť do všetkých sfér jeho života, vrátane toho, ako je vnímaný v okruhu svojich najbližších, teda zo strany rodiny a priateľov, alebo v pracovných či iných vzťahoch. Zníženie alebo dokonca strata dôvery, ktorej je osoba obvinená zo spáchania trestného činu vystavená, pre ňu môžu mať v závislosti na konkrétnych okolnostiach neodčiniteľné následky.

Zásada prezumpcie neviny sa v horizontálnych právnych vzťahoch, teda vzťahoch medzi subjektmi v rovnakom postavení, uplatní ako jeden z ústavne aprobovaných dôvodov pre obmedzenie slobody prejavu (v tomto zmysle možno interpretovať napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 29. augusta 1997 vo veci sťažnosti č. 22714/93 Worm proti Rakúsku, rozsudok z 3. októbra 2000 vo veci sťažnosti č. 42435/02 White proti Švédsku).

39. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

40. Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

41. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

42. V zmysle čl. 10 ods. 1 veta prvá a druhá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má každý právo na slobodu prejavu; toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov.

43. V zmysle čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej

spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

44. Sloboda prejavu vo vyššie uvedenom kontexte nemá viesť k tomu, aby bol ktokoľvek v očiach verejnosti fakticky uznaný vinným bez možnosti sa efektívne brániť proti obvineniam voči svojej osobe. V demokratickom právnom štáte sa záver o vine nesmie odvíjať od verejnej mienky, ale musí byť procesne adekvátnym spôsobom preukázaný v trestnom konaní. Vo svojej podstate nejde o nič iné ako o elementárnu úctu k osobe čeliacej takému podozreniu a jej právam. Informovanie verejnosti o trestnom konaní, ako aj na ne nadväzujúca verejná diskusia nesmie byť vedené v tom zmysle, že otázka viny je vopred rozhodnutá. To neznamená, že predmetom verejnej diskusie nemôže byť priamo otázka viny, teda či sa určitá osoba svojím konaním dopustila alebo nedopustila trestného činu, a že v tomto smere zásadne nemožno verejne zaujať akýkoľvek názor. Vždy však musí byť zrejmé, že žiadny takto prezentovaný názor, hoci aj viac odôvodnený a skutkovo podložený, ešte s istotou neznamená, že sa táto osoba trestného činu skutočne dopustila, a že s konečnou platnosťou môže o vine rozhodnúť len súd. Nie je pritom nevyhnutné, aby tieto skutočnosti boli obsiahnuté v každom prejave výslovne. Postačí, ak vyplynú z jeho celkového vyznenia či kontextu predmetného prejavu.

45. Úvaha, či má dostať prednosť sloboda prejavu alebo základné právo na ochranu osobnosti, závisí od celkového kontextu každého individuálneho prípadu; z relevantnej judikatúry aj Európskeho súdu pre ľudské práva však možno abstrahovať určité východiská (typové problémy), na ktorých posúdenie musia všeobecné súdy v týchto prípadoch založiť svoje rozhodnutie (napr. nález ÚS ČR z 20.5.2014 sp. zn. IV. ÚS 1511/13).

Ochranu tomuto prejavu by bolo možné odoprieť iba v prípade, ak by úplne absentoval potrebný skutkový základ alebo ak by bol urobený spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s demokratickými princípmi, napr. z dôvodu absencie dobrej viery ohľadom jeho legitimacy (napr. nález ÚS ČR sp. zn. IV.ÚS 23/05 zo 17.7.2007, bod 27, alebo uznesenie z 22.10.2007 sp. zn. I. ÚS 805/07), resp. spôsobom vybočujúcim z hraníc v demokratickej spoločnosti všeobecne uznávaných pravidiel slušnosti (nálež ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 359/96 z 10.7.1997).

46. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Co/15/97 zo dňa 24. júna 1998, publikovaného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod č. 45/2000 platí, že: „Ak neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dôjde televíznym vysielaním, treba vždy vychádzať z toho, že mal širokú publicitu. Takýto zásah, spočívajúci v tvrdení, avšak právoplatným rozsudkom súdu nepreukázanej trestnej činnosti, v podstate zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch“.

47. V danom prípade žalovaný 1/ označil žalobcu za páchatel'a trestnej činnosti, za „osobu, ktorá je zodpovedná za smrť ľudí alebo za zníženie úroveň zdravotnej starostlivosti na Slovensku, za osobu, ktorej konanie možno prirovnať k zločinom holokaustu, za osobu, ktorá kradne, rozkráda, okráda, má nakradnuté, pácha rozkrádačky, je jej dovolené alebo umožnené kraďnúť, pácha zlodejiny, tuneluje, je jej dovolené tunelovať, dohaduje kšefty tunelovania, vytunelovala, upláca, platí úplatky, korumpuje, má skončiť v base alebo stráviť čas v base, pácha trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, pácha trestný čin podvodu alebo je jeho účastníkom, je zlodejom, korupčníkom, tunelárom, skorumpovanou osobou, mafiánom, mafošom, príslušníkom mafie, hajzlom, vagabundom alebo mimoriadne nebezpečným človekom“. Žalovaný 1/ tieto skutočnosti nespороval. Dotknuté videá a statusy obsahujúce uvedené tvrdenia boli zverejnené na sociálnej sieti Facebook (ide o najväčšiu sociálnu sieť) a na YouTube (internetová databáza videí). V čase, keď k zverejneniu predmetných videí a statusov na sociálnych sieťach došlo, nebolo osvedčené právoplatným rozsudkom súdu, že žalobca spáchal predmetnú trestnú činnosť. Je pochybné, že vyššie popísané označenie žalobcu, vyvolalo u čitateľov statusov a divákov videí zverejnených na sociálnych sieťach (Facebook a platformy YouTube) také presvedčenie, že je faktom, že žalobca sa dopustil trestnej činnosti. Súd prvej inštancie predpokladal, že čitateľ dotknutých statusov a divák dotknutých videí na sociálnych sieťach pristupoval k označeniu žalobcu ako páchatel'a trestnej činnosti s veľkým stupňom dôvery v jeho pravdivosť. Zároveň bolo potrebné zobrať do úvahy, že výroky o páchaní trestnej činnosti žalobcom uviedol aktívny politik, poslanec Národnej rady SR, E. J. D. O. F., pričom výroky osoby s takýmto statusom majú omnoho väčší potenciál zasiahnuť do práv dotknutej osoby. Nepochybne bolo potrebné zohľadniť aj skutočnosť kde boli výroky uvedené a aký bol ich dosah. Zverejnením predmetných informácií bolo dostatočne

osvedčené, že difamačné výroky žalovaného 1/ boli spôsobilé neoprávnene zasiahnuť do občianskej bezúhonnosti, mena, cti a vážnosti v spoločnosti, s negatívnymi následkami nielen v súkromnom, ale aj v pracovnom živote a v oblasti verejných a spoločenských aktivít žalobcu. Súčasne z okolností danej veci vyplynulo, že žalobca pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zaslal žalovanému 1/ výzvu na upustenie od zásahov do osobnostných práv a výzvu na ospravedlnenie, po doručení ktorej žalovaný 1/ pokračoval v označovaní žalobcu ako páchatel'a trestnej činnosti. Všetky uvedené okolnosti súd prvej inštancie správne zvažoval pri nariadení neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia, závery súdu prvej inštancie uvedené v bodoch 7. – 12. odôvodnenia považuje za správne.

48. Súčasne sa žiada sa poukázať na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/95/2022 zo dňa 21.7.2022, ktorý rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I. o nariadení neodkladného opatrenia. V uvedenej veci sa J. SR domáhala ochrany voči výrokom, v ktorých ju poslanec NR SR na sociálnych sieťach bez právoplatného odsudzujúceho rozsudku označoval za páchatel'ku trestnej činnosti, teda ide o veľmi podobný prípad. Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení, že pôvodca výrokov sa musí zdržať ďalšieho rozširovania takýchto výrokov a zároveň musí tieto natrvalo odstrániť zo sociálnych sietí. V bodoch 15. a 16. odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu sa okrem iného uvádza, že „na účely konania o neodkladnom opatrení žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno osvedčenia existencie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Neodkladnosť opatrenia je pre súd preukázaná dosahom príspevkov žalovaného, ktorý ako už bolo spomínané, je jedným z najsledovanejších aktívnych politikov Slovenska, ktorý už len z titulu svojej funkcie poslanca NR SR požíva v značnej časti občanov prirodzenú autoritu a u ktorého sa predpokladá istá morálna vyspelosť ako jedného zo zástupcov občanov v NR SR. Teda je prirodzené, že niektorí občania preberajú tvrdenia a závery poslancov NR SR (najmä tých, ktorých volili vo voľbách do NR SR) bez ďalšieho ako tvrdenia faktické, úprimné a pravdivé. O to väčšia je pravdepodobnosť ujmy na osobnosti iného, pokiaľ by žalovaný ako poslanec NR SR svojimi tvrdeniami nasledoval prirodzený a potrebný verejný dialóg, resp. upozorňovanie na dôležité verejné témy a ďalšie, ale svoju autoritu a postavenie aby obmedzil len na neoprávnené zasahovanie do súkromia iného, alebo by zasiahol do ľudskej dôstojnosti iného neprímerane urážlivou alebo dokonca vulgárnou a hanobiacou kritikou danej osoby, prekračujúcou spoločenské pravidlá slušnosti“.

49. Vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave spis. zn. 8Co/197/2019 uznesením zo dňa 3.10.2019 bolo rozhodované o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 18C/27/2019 zo dňa 3.6.2019, ktorým súd neodkladným opatrením nariadil povinnosť žalovanému odstrániť z webovej stránky P. označené videá, zároveň žalovaného poučil, že môže podať voči žalobkyňi žalobu, ktorej predmetom bude nárok na návrat do predošlého stavu, alebo náhrada škody, alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Z odôvodnenia vyplýva, že súd neuložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej v zmysle § 336 ods. 1 CSP, pretože bol toho názoru, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil, keď považoval za osvedčenú dostatočným spôsobom pre účely nariadenia neodkladného opatrenia skutočnosť, že videá a posty, ktorých odstránenie zo sociálnych sietí sa domáha žalobkyňa obsahujú urážlivé, hanlivé tvrdenia na osobu žalobkyne vyjadrené vulgárnou formou, ktorú možno považovať za objektívne spôsobilé privodiť ujmu na právach žalobkyne, a to práva na ochranu občianskej cti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy. Súd poukázal tiež na to, že pri výkone práva na slobodu prejavu je potrebné dodržiavať a rešpektovať právo na ochranu osobnosti ako základné ústavné právo. Kritika určitej osoby v rámci výkonu slobody prejavu musí byť vecná a primeraná určitému legitímnemu cieľu, ktorý je týmto prejavom sledovaný, ktorým môže byť spoločenská potreba, resp. požiadavka diskusie o veciach a osobách verejného záujmu. Podľa súdu však texty predmetných videí a postov neobsahovali žiadny vecný základ odôvodňujúci negatívne hodnotenie osobnostných stránok žalobkyne hrubo urážlivými výrazmi.

50. Žalovaný 1/ v odvolaní namietal, že žalobca neosvedčil všetky skutočnosti vyžadujúce nariadenie neodkladného opatrenia, konkrétne neosvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

51. Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku. V rámci osobitných náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí preto navrhovateľ

opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy.

52. Z podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca sleduje nároky vyplývajúce z porušenia jeho osobnostných práv. Porušenie spočíva v tom, že žalovaný 1/ rozširuje nepravdivé a nepodložené výroky o trestnej činnosti žalobcu a bežne ho na verejnosti nazýva pejoratívnymi výrazmi. Hmotnoprávne nároky žalobcu predovšetkým znamenajú, že žalovaný 1/ má povinnosť sa svojho konania zdržať a ak nemu došlo, odstrániť jeho dôsledky.

53. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

54. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

55. Právo na súdnu ochranu vyplýva nielen z ústavných záruk (Listiny základných práv a slobôd), taktiež z občianskoprávných predpisov, či už z hmotných alebo procesných – tu postup podľa ustanovení CSP, ktorý pripúšťa, mimo iných, žalobu, ktorou by súd rozhodol o nárokoch vyplývajúcich z ochrany osobnosti.

Z uvedeného potom možno vyvodiť, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísal konkrétny hmotnoprávny nárok ku ktorému má vzťah ním navrhované neodkladné opatrenie a súd prvej inštancie zhodnotil, že žalobca túto podmienku osvedčil a rovnako osvedčil trvanie nároku. Odvolací súd považuje záver súdu prvej inštancie za správny, žalobca dostatočne osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana neodkladným opatrením. Z uvedeného dôvodu nie je opodstatnená odvolacia námietka o neosvedčení dôvodnosti trvania chráneného nároku.

56. Žalovaný 1/ v odvolaní argumentoval, že žalobca nepreukázal nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

57. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

58. Žalobca v návrhu na uvedenú okolnosť uvádzal, že žalovaný 1/ porušuje práva žalobcu na pravidelnej báze, pričom intenzita týchto útokov sa v poslednej dobe stupňuje. Žalovaný 1/ porušuje práva aj potom, čo mu žalobca e-mailom doručil výzvu na upustenie od takéhoto konania. Podľa žalobcu existuje aj reálna hrozba, že žalovaný 1/ bude v porušovaní osobnostných práv pokračovať a ujma na strane žalobcu sa bude rozširovať. Vzhľadom na okolnosť, že žalovaný 1/ vo svojich útokoch na žalobcu pokračuje, žalobca doplnil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o ďalšie výroky smerujúce k odstráneniu príspevkov na internete.

59. Odvolací súd poukazuje na závery súdu prvej inštancie uvedené v bodoch 8. a 9. odôvodnenia napadnutého uznesenia, s ktorými sa stotožňuje. V tejto súvislosti dopĺňa, že už zo samotnej formulácie výrokov žalovaného 1/ v statusoch a vo videách vyplýva zjavné ohrozenie práv žalobcu vyžadujúce okamžitý zásah súdu. Odstránením označených výrokov statusov a videí sa zabezpečí, že žalobcom tvrdená a osvedčená ujma na jeho osobnostných právach sa nebude ďalej rozširovať. Aj z tohto dôvodu bola preukázaná neodkladnosť navrhovanej úpravy neodkladným opatrením.

60. V odvolaní žalovaný 1/ dôvodil, že nebolo preukázané, že nariadením neodkladného opatrenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha.

61. Súd prvej inštancie videl naplnenie princípu efektívnosti v tom, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, považoval ho za daný. Uložením navrhovanej povinnosti možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha, teda odvolaním napadnuté časti uznesenia súdu

prvej inštancie sledujú ochranu žalobcu pred difamačnými výroky zo strany žalovaného 1/ a taktiež zabezpečia, že takéto výroky žalovaného 1/ nebudú rozširované na sociálnych sieťach.

62. Žalovaný 1/ v odvolaní argumentuje, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy, okrem existencie samotných textov a videí, ktoré by preukazovali naliehavosť a nutnosť neodkladného opatrenia. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca predložil k návrhu výzvu na upustenie od zásahov do osobnostných práv a na ospravedlnenie zo dňa 1.6.2023, znenie výrokov žalovaného 1/, v ktorých označuje žalobcu za osobu, ktorá ukradla stovky miliónov EUR zo slovenského zdravotníctva, znenie výrokov žalovaného 1/, v ktorých označuje žalobcu za páchatela rôznej trestnej činnosti, kópie statusov žalovaného 1/ zverejnené na facebooku, kópie komentárov zverejnených pod statusmi žalovaného 1/ na facebooku, rozsudok sp. zn. 12C/30/2019, rozsudok sp. zn. 6Co/2/2023, uznesenie sp. zn. 5Co/95/2022.

Odvolačný súd pripomína, že osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu z hľadiska na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že mal osvedčené rozhodujúce skutočnosti umožňujúce nariadiť neodkladné opatrenie vychádzajúc z obsahu návrhu žalobcu ako aj príloh, postupoval správne.

63. Žalovaný 1/ v odvolaní tiež poukazoval, že skutkové závery súdu prvej inštancie sú arbitrárne, pričom uviedol konkrétne tvrdenia súdu. Podľa žalovaného 1/ nebol žiadnym spôsobom preukázaný reálny dosah statusov a videí, pričom súd prvej inštancie svojvoľne konštatuje, že tieto príspevky mali celospoločenský dosah.

64. Odvolačný súd poukazuje, že v tejto súvislosti súd prvej inštancie tiež konštatoval, že preukázanie dosahu príspevkov žalovaného je osvedčené aj tým, že žalovaný 1/ je aktívnym politikom, ktorý už z titulu funkcie poslanca NR SR požíva u značnej časti občanov prirodzenú autoritu, u ktorého sa predpokladá istá morálna vyspelosť, pričom niektorí občania preberajú tvrdenia a závery poslancov bez ďalšieho ako tvrdenia faktické, úprimné a pravdivé. Súd prvej inštancie tiež zohľadnil, že k šíreniu došlo na internete.

65. V súvislosti s dosahom predmetných príspevkov a videí na sociálnych sieťach odvolačný súd považuje za opodstatnené poukázať na ďalšie skutočnosti.

Internet je jedinečným prostredím umožňujúcim s relatívne nízkymi nákladmi vytvárať a publikovať rôzne názory ako ich aj šíriť pomerne širokému publiku. S rozšírením komunikácie prostredníctvom moderných informačných technológií sa súdy čoraz častejšie zaoberajú zákonnosťou prejavov aj z pohľadu občianskeho práva. Základné princípy, v zmysle ktorých je prípustné obmedzenie slobody prejavu, sú rovnaké ako pri prejavoch uskutočnených mimo online priestor. Komunikácia na internete sa stala účinným marketingom využívaným politikmi na prezentovanie svojich myšlienok.

Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil skutočný dosah príspevkov odkazom na ich internetovú adresu, kde sa nachádza údaj o tom koľko ľudí ich videlo, tým bol osvedčený údaj o ich sledovanosti. Taktiež difamačné výroky odzneli v celoštátnych televíziách. Je preto nepochybné, že napadnuté výroky mali vysokú mieru sledovanosti a publicity. Pre účely konania o neodkladnom opatrení možno konštatovať, že žalobca osvedčil v návrhu celospoločenský dosah príspevkov na sociálnych sieťach dostatočným spôsobom. Odvolacia námietka o svojvoľnom závere súdu prvej inštancie o dosahu príspevkov je neopodstatnená.

66. Žalovaný 1/ vytýka súdu prvej inštancie, že nebolo žiadnym spôsobom preukázané (napr. výpisom z registra trestov), že by žalobca skutočne nebol právoplatne odsúdený za akýkoľvek trestný čin.

Odvolačný súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v konaní tvrdil a preukazoval existenciu difamačných výrokov, o ktorých tvrdí, že sú nepravdivé. Obsahom prevažnej časti difamačných tvrdení boli tvrdenia, že žalobca spáchal trestné činy, pričom žalobca tieto obviňujúce tvrdenia poprel. Žalobca si dôkazné bremeno splnil, bolo preto na žalovanom 1/, aby v odvolaní osvedčil pravdivosť svojich tvrdení o tom, že žalobca spáchal trestné činy, pričom žalovaný 1/ túto skutočnosť žiadnym spôsobom nespomína, na osvedčenie pravdivosti svojich tvrdení nič netvrdí. V tomto možno tiež súhlasiť so súdom prvej inštancie, že žalovaný 1/ šíri výroky o žalobcovi bez toho, že aby bol žalobca právoplatne odsúdený za trestný čin. Uvedený záver súdu prvej inštancie znamená porušenie prezumpcie nevinu.

67. Žalovaný 1/ považuje za nesprávne tvrdenie súdu, že požíva už len z titulu funkcie poslanca Národnej rady SR prirodzenú autoritu. Žalovaný 1/ sa bráni tým, že patrí dlhodobo medzi politikov s najmenšou mierou dôvery (s odkazom na prieskum realizovaný v dňoch 16. – 19.5. agentúrou G.). Namietaná okolnosť podľa odvolacieho súdu nemá žiaden relevantný vplyv na skutočnosť, že žalovaný 1/ pôsobí ako poslanec Národnej rady SR a z titulu svojej funkcie má prirodzenú autoritu. Ide o všeobecný predpoklad majúci rozumný a logický základ, nejedná sa o nesprávne tvrdenie súdu.

68. Žalovaný 1/ považuje za nepreukázané doručenie výzvy žalobcu na zdržanie sa, pretože bol predložený iba podací lístok s nesprávnou adresou žalovaného 1/. Odvolací súd je názoru, že pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že výzva na upustenie od zásahov do osobnostných práv a výzva na ospravedlnenie bola žalovanému 1/ doručená, išlo o osvedčenú skutočnosť. Žalobca pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doručil uvedenú výzvu v elektronickej podobe, ktorú skutočnosť žalovaný 1/ v odvolaní nespochybňuje. Výzva bola doručená žalovanému 1/ aj v listinnej podobe, ktorú prevzal dňa 16.6.2023 (doručenka na č.l. 186). Týmto je preukázané, že v čase podania odvolania žalovaného 1/ výzva žalobcu mu bola doručená elektronicky aj poštou.

69. V odvolaní je vytykané súdu prvej inštancie, že neposudzoval povahu a eventuálne pravdivosť tvrdení vo vzťahu k výrokom XXVII. a XXVIII., ktoré majú preukázateľne skutkový základ. Odvolací súd túto námietku považoval za neopodstatnenú, pretože výrokmi XXVII. a XXVIII. boli uložené povinnosti žalovanému 2/, ktorého odvolanie bolo ako oneskorene odmietnuté.

70. Ďalšia odvolacia námietka sa týkala arbitrárnosti záverov súdu prvej inštancie uvedených v bode 10. odôvodnenia, v ktorom súd argumentuje: „Na základe vyššie uvedeného súd po preskúmaní obsahu označených videí a príspevkov žalovaných z hľadiska ochrany slobody slova a prejavu a to v rámci požiadaviek, ktoré na slobodu slova a prejavu kladie aj Európsky súd pre ľudské práva v zmysle zabezpečenia rovnováhy medzi týmito právom a právom jednotlivca na ochranu osobnosti dospel k názoru, že videá a príspevky žalovaných obsahujú prejavy voči žalobcovi, ktoré nie je možné spoločensky tolerovať. Vo videách a príspevkoch žalovaných nejde o prípustnú a vecnú kritiku osoby žalobcu, ale o osobné slovné útoky, ktoré nesledujú žiadny legitímny cieľ. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokoch I. až XXX. tohto rozhodnutia“.

71. Odvolací súd sa v tejto súvislosti zaoberal otázkou prípustnosti neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje vec samu za účelom ochrany osobnosti žalobcu pri porušení prezumpcie nevinoty ako aj ochrany pred pejoratívnymi výrazmi aj z hľadiska slobody slova a prejavu žalovaného 1/. Odvolací súd v okolnostiach danej veci dospel k záveru, že prostriedok ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia zabezpečí ochranu osobnosti žalobcu z dôvodu osvedčeného porušenia prezumpcie nevinoty zo strany žalovaného 1/, ktoré porušenie je celkom zjavné a akékoľvek oneskorenie by žalobcovi spôsobilo ťažko napravitelnú majetkovú a nemajetkovú ujmu, teda je splnená podmienka bezprostrednej nevyhnutnosti okamžitého zásahu, pričom právo na slobodu prejavu žalovaného 1/ realizované spôsobom a obsahom vyplývajúcich z namietaných výrokov porušuje práva na prezumpciu nevinoty a vybočuje z pravidiel slušnosti. Žiada sa pripomenúť, že ide o neodkladné opatrenie a osvedčené skutočnosti sú nanajvýš pravdepodobné. Z uvedených dôvodov (aj v spojení najmä s bodom 47. odôvodnenia) spočívajúcich v okolnostiach danej veci považoval za splnenú podmienku výnimočnosti nariadenia neodkladného opatrenia.

72. Odvolací súd nepovažuje námietku arbitrárnosti napadnutého uznesenia za dôvodnú. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia (§ 220 ods. 2 v spojení § 234 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie zrozumiteľne uviedol dôvody pre ktoré nariadil neodkladné opatrenie. Odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP ďalšie dôvody doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozhodnutia odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozhodnutím vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu.

73. Žalobca v odvolaní argumentoval neprimeranosťou, pretože súd uložil povinnosť natrvalo vymazať viac ako 35 hodín audiovizuálneho materiálu (videí), pričom problematické výroky sú v rozsahu pár minút. Povinnosť vymazať takýto rozsiahly audiovizuálny materiál je v nepomere k domnelému zásahu

do osobnostných práv žalobcu. Ide aj o zásah do duševného vlastníctva nielen žalovaných, ale aj ďalších subjektov – autorov.

Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazoval, že požaduje celkové odstránenie videí, pretože videá zverejnené na sociálnych sieťach sa z technického hľadiska nedajú editovať tak ako statusy, pričom žalovanému nič nebráni, aby tieto videá zverejnil na sociálnych sieťach po tom, čo z nich svoje difamačné výroky odstráni. Zároveň uviedol, že sa bude domáhať svojich práv aj podaním žaloby vo veci samej. Vo vyjadrení k odvolaniu uvádzal, že technicky nie je umožnené užívateľovi upravovať obsah videí, teda nie je možné prikázať užívateľovi, aby upravil zverejnené video tak, že z neho odstráni neprípustnú časť. Platformy Facebook a YouTube umožňujú užívateľovi nahraté video vymazať ako celok.

Vychádzajúc z uvedeného žalobca dostatočne zdôvodnil požiadavku na odstránenie kompletných videí aj po technickej stránke, žalovaný 1/ túto technickú danosť nespochybnil, preto nemožno výroky neodkladného opatrenia týkajúce sa odstránenia videí považovať za neprimerané. Popritom žalovanému 1/ nebráni žiadna skutočnosť, aby zverejnil nové videá už bez difamačných výrokov.

74. V súvislosti s proporčionalitou nariadeného neodkladného opatrenia žalovaný 1/ osobitne v odvolaní zdôraznil, že videá sa týkajú najmä ich volebnej kampane a tomto kontexte možno rozhodnutie súdu a konanie žalobcu vnímať ako rozporné so zákonom č. 181/2004 Z.z. o volebnej kampani a o zmene a doplnení zákona č. 85/2005 Z.z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov, osobitne s § 2 ods. 3 v zmysle ktorého platí, že činnosť iných subjektov ako ustanovených v odseku 1 na podporu alebo v neprospech politických strán, koalícií politických strán a kandidátov sa v čase ustanovenom na volebnú kampaň zakazuje. Keďže žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 21.6. 2023 v čase prebiehajúcej volebnej kampane, pričom žalobca nie je subjektom v zmysle uvedeného zákona, ktorý by mohol konať (či na podporu alebo v neprospech žalovaných) tak sa dopustil nezákonného konania, keďže svojim návrhom preukázateľne negatívne zasiahol do volebnej kampane žalovaných.

Princíp proporcionality vyžaduje, aby strana, ktorej má byť neodkladným opatrením uložená povinnosť alebo obmedzenie, nebola uložená spôsobom neprimeraným povahy veci. Platí totiž, že súd pri úvahe o nariadení neodkladného opatrenia musí zohľadniť aj tú skutočnosť, že v konaní o neodkladnom opatrení je povinný poskytnúť súdnu ochranu nielen strane, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ale zároveň aj tej strane, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje. Strana voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje, preto môže byť obmedzená iba do takej miery, aby neodkladné opatrenie nemalo za následok reálne znemožnenie ochrany jej oprávnených záujmov.

Rozhodnutie odvolacieho súdu už žiadnym spôsobom nemôže ovplyvniť volebnú kampaň, ktorá skončila. Napriek uvedenému, v súvislosti s ust. § 329 ods. 2 CSP, odvolací súd sa uplatnenou odvolacou argumentáciou žalovaného 1/ zaoberal. Nariadené neodkladné opatrenie obmedzilo žalovaného 1/ na zákaz výrokov, ktoré ako bolo osvedčené, porušujú princíp prezumpcie neviny a na zákaz používania urážlivých výrazov v tejto súvislosti. Nejde teda o absolútne zdržanie sa akýchkoľvek výrokov žalovaného 1/ o žalobcu, nemožno tvrdiť, že by súd paušálne, absolútne obmedzil slobodu prejavu žalovaného 1/. Žalobca tiež osvedčil, že sledovaný cieľ a to ochranu žalobcu pre difamačnými výroky, nebolo možné dosiahnuť inými prostriedkami. V tomto smere je preto námietka zásahu a porušenia právnych predpisov upravujúcich volebnú kampaň nenáležitá, pretože aj počas volebnej kampane je zachované právo na ochranu osobnosti proti prípadným difamujúcim výrokom. Nemožno preto označiť návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za nezákonné konania porušujúce volebnú kampaň. V tejto súvislosti sa žiada pripomenúť už uvedené, že aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktoré bolo vydané počas volebnej kampane, žalovanému 1/ nebránila žiadna skutočnosť, aby zverejnil nové videá už bez difamačných výrokov. Vychádzajúc z uvedeného možno uzavrieť, že nariadené neodkladné opatrenie obmedzuje žalovaného 1/ primeraným spôsobom vzhľadom na povahu predmetnej veci.

75. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovaného 1/, že sa jedná o ukážkový príklad tzv. šikanózneho výkonu práva a súd prvej inštancie mal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odmietnuť, odvolací súd námietku nepovažuje za opodstatnenú.

Podľa čl. 5 Základných princípov CSP zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní.

V konaní nebolo osvedčené, že by podanie predmetného neodkladného opatrenia nesledovalo iný zámer ako dosiahnutie účelu neodkladného opatrenia, a zároveň ani to, že by cieľom bolo poškodiť druhú stranu.

76. V prípade výrokov III., IV. a V. napadnutého uznesenia podľa odvolateľa absentuje bezodkladnosť, keďže uložená povinnosť sa týka videí resp. statusov, ktoré sú 2 – 3 roky staré a žalobca nepreukázal v čom spočíva bezodkladná potreba ich eliminovať práve teraz.

Potreba upraviť pomery môže byť bezodkladná a pretrvávajúca aj po určité dlhšie časové obdobie. Súd preto nemôže danú podmienku považovať za nesplnenú iba z toho dôvodu, že sa navrhovateľ nedomáhal neodkladného opatrenia ihneď po reálnom vzniku potreby bezodkladne upraviť pomery (Števíček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kolektív, Civilný sporový komentár, C.H.Beck, 2016, str. 1093).

Namietané výroky III. IV. a V. napadnutého uznesenia sa týkajú videí a statusov zverejnených 16.2.2020, 22.2.2020 a 7.10.2020, teda ide o najstaršie žalobcom označené difamačné výroky, ktorých odstránenia sa domáha. Difamačné výroky sa hromadili, videá a statusy boli zverejnené na internete, teda boli k dispozícii čitateľom statusov a divákovi videí, pričom žalobca osvedčil, že video zo 16.2.2020 na sociálnej sieti YouTube malo 104 tisíc zhliadnutí. Vzhľadom na obsah namietaných výrokov, ktorý nebol spochybnený, možno súhlasiť so súdom prvej inštancie, že potreba upraviť pomery bola bezodkladná. Zároveň odvolací súd konštatuje, že ujma žalobcovi v danom prípade hrozí aj pri starších videách a statusoch, teda bola osvedčená možnosť, že ujma sa bude rozširovať.

77. Napokon žalovaný 1/ v odvolaní argumentoval, že uplatnené nároky žalobcu musia byť predmetom plnohodnotného súdneho konania a súd prvej inštancie mal žalobcu inštruovať k podaniu žaloby vo veci samej. Tým, že sa tak nestalo, žalovanému nebolo umožnené brániť sa a tým došlo k závažnému porušeniu práva na spravodlivý proces.

Z obsahu petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca žiadal, aby súd uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podal voči žalovaným žalobu vo veci samej, ktorou sa voči nim bude domáhať nárokov z titulu zásahu do svojich osobnostných práv, ktorý bol spôsobený výrokmi žalovaného 1/. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie s odkazom na § 336 ods. 1 CSP odôvodnil, že „súd nemusí túto povinnosť uložiť najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. V danom prípade súd nariadeným neodkladným opatrením poskytol žalobcovi procesnú ochranu pred začatím konania vo veci samej, pričom má za to, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a preto neuložil žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej. To však nebráni žalobcovi podať žalobu vo veci samej na ochranu osobnosti, ktorou sa bude domáhať, prípadne iných nárokov z toho vyplývajúcich. Zároveň súd podľa § 337 ods. 1 CSP vo výroku XXXI. uznesenia poučil žalovaných, že môžu podať voči žalobcovi žalobu vo veci samej, ktorej predmetom bude nárok na návrat do predošlého stavu alebo náhrada škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia“.

78. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal žalobu vo veci samej voči žalovaným, ktorou sa domáha ochrany osobnosti, pričom žaloba bola založená do predmetného spisu a na základe pokynu vec prejednávajúcej sudkyne súdu prvej inštancie, so súhlasom predsedu súdu zo dňa 4.12.2023 bola zapísaná ako nový návrh cez generátor podateľne (č.l. 210 spisu).

79. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

80. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí súd vyhodnotiť, či má požadované neodkladné opatrenie povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Pri pozitívnom závere rozhodne spolu s nariadením neodkladného opatrenia tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Pokiaľ v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania už má súd vedomosť o podaní žaloby vo veci samej, povinnosť na jej podanie navrhovateľa neukladá, v záujme právnej istoty je však nevyhnutné, aby sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal so skutočnosťou, že povinnosť podať žalobu navrhovateľovi nemôže iba z toho dôvodu, že konanie vo

veci samej už medzičasom riadne bolo začaté. Súčasne musí súd presne identifikovať žalobu a na jej základe prebiehajúce konanie, pretože jeho zastavenie, prípadne zamietnutie alebo odmietnutie žaloby má za následok zrušenie neodkladného opatrenia v zmysle § 335 nadväznosti na § 336 ods. 4 CSP. Za predpokladu, že neodkladné opatrenie procesne konzumuje vec samu a možno prostredníctvom jeho účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, alebo sú tu iné reálne dôvody, súd povinnosť na podanie žaloby navrhovateľovi neuloží. To, že súd pri nariadení neodkladného opatrenia neuloží žalobnú povinnosť, neznamená, že navrhovateľ sa nemôže samostatnou žalobou efektívne domáhať súdnej ochrany aj v rámci štandardného konania vo veci samej. V danej súvislosti nie je rozhodnutím súdu o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia obmedzený.

81. Podľa § 337 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje (ods. 1). Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane (ods. 3).

82. Spravidla pôjde o prípady, keď samotné neodkladné opatrenie bude postačovať na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany a na zabezpečenie trvalej úpravy pomerov medzi stranami, čím rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia konzumuje rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ súd nerozhodne o časovom obmedzení neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje vec samu, nie je trvanie právnych účinkom a priori nejako limitované. Vzhľadom na absenciu súvisiacej žaloby vo veci samej neprichádza do úvahy ani zrušenie neodkladného opatrenia pri zamietnutí a odmietnutí žaloby alebo zastavení konania ako v prípade § 335 a § 336 ods. 4 CSP. V záujme rovnosti sporových strán na zabezpečenie adekvátnej ochrany práv a oprávnených záujmov osôb, pri ktorých takéto neodkladné opatrenie smeruje, je súd v zmysle § 337 ods. 1 CSP povinný poskytnúť kvalifikované poučenie. Pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktorým súd navrhovateľovi neuloží žalobnú povinnosť, súčasne osobitným výrokom poučí protistranu o tom, že môže podať proti navrhovateľovi samostatnú žalobu vo veci samej. Následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP. Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa môže protistrana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu, to bez obmedzenia platí aj v prípade neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktoré bolo nariadené bez uloženia povinnosti podať žalobu vo veci samej.

83. Odvolací súd považoval záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami a preto neuložil žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej, za správny. V tejto súvislosti vychádzal v zmysle § 329 ods. 2 CSP zo stavu v čase vydania neodkladného opatrenia. Vzhľadom na skutočnosť, že neodkladné opatrenie sa týka výrokov žalovaného 1/, ktoré ako bolo osvedčené porušujú osobnostné práva žalobcu tým, že nerešpektujú prezumpciu neviny a tiež ide o najrozličnejšie pejoratívne výrazy, pričom neodkladným opatrením súd zakázal žalovanému 1/ zverejňovať a rozširovať difamačné výroky, v ktorých označuje žalobcu za páchatel'a závažnej trestnej činnosti a nazýval ho pejoratívnymi výrazmi a taktiež prikázal zo sociálnych sietí odstrániť príspevky, ktoré takéto difamačné výroky obsahujú, môže žalobca v danom predmete neodkladného opatrenia dosiahnuť trvalú úpravu pomerov so žalovaným 1/ aj bez rozhodnutia vo veci samej. Je totiž osvedčené, že dotknuté výroky zasahujú do osobnostných práv žalobcu. Na podporu procesného postupu súdu prvej inštancie v súvislosti s účinkami nariadeného neodkladného opatrenia možno poukázať na už spomínané uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/95/2022 zo dňa 21.7.2022. Išlo v tejto súvislosti o procesnú situáciu kedy neodkladným opatrením vo veľmi podobnom prípade (bližšie bod 48. odôvodnenia) žalobkyňa dosiahla trvalú úpravu pomerov, ktorý záver vyplýva z odôvodnenia uznesenia, súd neuložil žalobkyni podať žalobu vo veci samej a zároveň bol žalovaný poučený, že môže podať voči žalobkyni žalobu, ktorej predmetom bude nárok na návrat do predošlého stavu a náhrada škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Za účelom naplnenia princípu rovnosti strán, súd prvej inštancie výrokom XXXI. poučil žalovaného 1/, že môže podať voči žalobcovi žalobu, ktorej predmetom bude nárok na návrat do predošlého stavu alebo náhrada škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP. Súčasne sa žiada zdôrazniť, že žalovaný 1/ sa k účinkom nariadeného neodkladného opatrenia v odvolaní osobitne nevyjadruje. Námieta, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces je nedôvodná.

84. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného 1/ odvolací súd považoval pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu nespôsobilou prívodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

85. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom dôvodným, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo vyhovujúcich výrokoch, ktorými bola uložená povinnosť žalovanému 1/ (výroky I., III. – IX.), vo výroku o poučení žalovaného 1/ podať voči žalobcovi žalobu (výrok XXXI.) a výrok o náhrade trov prvoinštančného konania (výrok XXXII.) ako vecne správne, s použitím ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

86. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 1/ (v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Odvolací súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti neúspešnému žalovanému 1/. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

87. O náhrade trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovaným 2/ bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 1 Základných princípov CSP, keďže výsledok odvolacieho konania bol obdobný jeho zastaveniu. Skončenie odvolacieho konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 2/ zavinil žalovaný 2/, ktorý podal odvolanie oneskorene a preto má žalobca proti žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

88. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).